Divizia B

AZI, ÎN OBIECTIV:

GOSPODARII STADIOANELOR

Echipele sînt în febra pregătirilor. Noul sezon bate la ușă, și după o vacanță de o... iarnă, iubitorii fotbalului așteaptă cu nerăbdare startul. Pînă atunci, ei urmăresc pregătirile echipelor. Dar nu de acestea va fi vorba în rîndurile de față, ci de o problemă legată de noul sezon, și de mare importanță. Cum se vor prezenta stadioanele la ora începerii primelor meciuri ale returului Diviziei B ? S-au îngrijit, oare, gospodarii de bazele de care dispun, de terenul de joc, de anexe, de vestiare, de cabinele echipelor și arbitrilor ? Cum se vor prezenta ele ? Unii vor spune, poate, că e prea devreme să discutăm o asemenea chestiune. Dar timpul trece. Și apoi să nu uităm că bunul gospodar își face vara sanie și iarna (în cazul nostru) își amenajează... stadionul pentru sezonul de primăvară.

Iată cîteva prime constatări.

NOTA 10 LA POIANA CÎMPINA !

Înainte de a păși pe poarta stadionului **Poiana Cîmpina** constatăm cu plăcere că avem de-a face cu buni gospodari. Porțile, gardul, mica clădire sînt văruite sau vopsite, dînd impresia că această operațiune a fost executată cu o zi înainte.

Aleia, pomii, părculețul dau un aspect plăcut intrării în incinta stadionului. Privirile ne sînt atrase, firesc, de cîmpul de joc, care este împrejmuit de un gard de sîrmă. Pe întreaga suprafață a terenului se mai observă încă îngrășămintele naturale ce au fost împrăștiate la scurt timp după terminarea sezonului competițional. Terenul va fi redat în folosință de-abia în preajma returului. În tot acest timp, gazonul se refăce și formează, așa cum au constatat sute de jucători, precum și specialiști în materie, un veritabil covor care te îndeamnă la joc.

Vestiarele, instalațiile sanitare sînt pregătite să primească oaspeți. Cele două camere, în care se află montate dușurile, sînt vopsite în ulei, iar instalația de apă caldă funcționează la cerere. Magazia cu echipament pare un magazin în așteptarea cumpărătorilor. Tricourile, chiloții, ciorapii sînt spălați și călcați, ghetele sînt lustruite. Fiecare articol este aranjat cu grijă în cele două rafturi.

Același aspect plăcut, atrăgător îl au și cele două tribune. Micile retușuri la bănci s-au făcut din timp. Sub tribuna I, consiliul asociației a amenajat două puncte atrăgătoare pentru membrii susținători. Primul îl constituie sala de popice, cu două piste. Cel de al doilea se află într-o cameră alăturată : biliardul. În ambele există calorifer și sînt luminate cu neon !

Deci, totul e aranjat, peste tot domnește curățenia. Nota 10 gospodarilor stadionului — Gheorghe Cazacu — administrator și Nicolae Ștefănescu — magaziner. **(P. V.)**

RENOVĂRI ȘI INOVAȚII LA GALAȚI

Divizionarele B din Galați, **Politehnica** și **F.C. Galați**, se antrenează și joacă pe stadioane diferite : prima la „Portul roșu", secunda la complexul sportiv „Dunărea".

În perioada care s-a scurs de la finalul primei părți a campionatului și pînă sîmbăta trecută, ziua vizitei noastre la Galați, cele două stadioane au fost supuse unor prefaceri și înnoiri importante. Astfel la „Portul roșu" tribuna întîi a fost complet renovată. Au fost înlocuite gradenele vechi, deteriorate, au fost turnați stîlpi noi din beton și plăci de susținere a tribunei. Vestiarele au fost vopsite și... încălzite. Da, încălzite, de o sobă de teracotă și de una din cărămidă, **inexistente pînă acum o săptămînă în vestiarele stadionului.** Terenul de joc nu a constituit obiectul unei atenții speciale, apreciindu-se că el se prezintă într-o stare destul de bună, care nu necesită deocamdată retușuri. A fost doar protejat, jucătorii Politehnicii antrenîndu-se, de la reluarea pregătirilor, pe terenul de zgură. Din cîte am fost informați, în primăvară responsabilii stadionului intenționează să construiască două noi vestiare, unul destinat arbitrilor și altul în care va fi instalat cabinetul medical. De asemenea, tribuna a doua va fi și ea renovată, urmînd să i se înlocuiască gradenele.

Stadionul „Dunărea" arată în aceste zile ca un veritabil șantier. Antrenorul C. Teașcă a cerut amenajarea unei saune, a unei camere de oxigen, a unui cabinet medical ultrautilat, a unui bazin, a solicitat de asemenea, amenajarea unor terenuri de zgură și mărirea capacității vestiarelor. **„Toate dolcanțele antrenorului vor fi împlinite** — ne-a spus Octavian Tabără, vicepreședinte la F.C. Galați. **Sauna, camera de oxigen, cabinetul medical vor fi gata pînă la 5 martie, zi în care F.C. Galați va juca pe teren propriu cu Farul în 16-imile „Cupei României".** Un teren de zgură va fi gata chiar peste cîteva zile, iar un altul pînă la începerea campionatului.

Cîmpul de joc a fost săpat imediat după terminarea campionatului. Apoi a fost semănat cu iarbă, după care a fost acoperit cu un strat gros de mraniță".

D. VIȘAN

CHIRIAȘUL ÎN CULPĂ !

Desigur, ideal ar fi ca fiecare echipă de Divizia B să aibă terenul ei, dacă nu pentru jocuri oficiale, măcar pentru antrenamente. Dar din diferite motive, obiective, fără îndoială, unele formații apelează la alte colective, la „proprietarii" spațiilor de joc. Așa e cazul Olimpiei Oradea. Divizionara B din orașul de pe Criș a disputat jocurile (și s-a pregătit pînă acum) la stadionul Tineretului, proprietatea Școlii sportive.

Acolo o știa reporterul pe Olimpia și acolo a mers să-i urmărească pregătirile pentru viitorul sezon. Dar n-a găsit-o. Nici la „Tineretului" și nici la stadionul Crișul. În sfîrșit, a dat de ea la baza sportivă Voința. De ce? Simplu. Olimpia nu și-a achitat obligațiile de chiriaș și proprietarul a pus lacăt la poartă. Și pînă părțile vor intra din nou în tratative, vremea trece. Deocamdată, acum cînd gospodarii își pun la punct terenurile pe care vor juca, Olimpia aleargă încoace și încolo. Ce condiții de joc vor avea divizionarele B care vor veni la Oradea în retur? Greu de răspuns. Iată de ce, cei în cauză n-au motive să stea cu mîinile la piept.

ILIE GHIȘA corespondent

CE BINE AR FI DACĂ AR FI AȘA !...

De atîtea ori, verbal sau în scris, nu puțini arbitri sau jucători ai echipelor oaspete, chiar și spectatori, s-au plîns de proasta întreținere a unor baze sportive destinate să găzduiască meciurile Diviziei B. În unele părți, spațiul de joc s-a prezentat în toamnă neîngrijit, cu smocuri de iarbă lăsată să crească în voia soartei, cu denivelări care dădeau mingii traiectorii curioase și greu de anticipat. Ba mai mult, aceste „mici neglijențe" expun jucătorii la accidentări. Or, în aceste condiții, numai de fotbal de calitate nu mai poate fi vorba. Am auzit arbitri plîngîndu-se de condițiile vitrege în care au fost nevoiți să conducă meciurile, sau de faptul că s-au schimbat în cabine improprii, în frig, că n-au avut apă caldă, că la cabina lor intra cine vrei și cine nu.

Acum, în pragul noului sezon, în dorința de a semnala cazurile în care aceste cerințe elementare nu au fost îndeplinite, am vrut să aflăm de la sursa cea mai autorizată cum s-au prezentat terenurile în turul campionatului, ce neplăceri au întîmpinat arbitrii și echipele aflate în deplasare, unde ar trebui să se întreprindă măsuri organizatorice : **foile de arbitraj de la jocurile desfășurate în toamnă la Divizia B, din ambele serii.** Există, în raportul de arbitraj, o rubrică anume, pe care federația n-a trecut-o acolo de florile mărului sau, doar așa, pentru a face un formular cît mai încurcat. Rubrica respectivă sună cam așa : **„Starea terenului de joc și a instalațiilor anexe".** După care a fost lăsat un spațiu liber, în speranța că el va fi completat cu cele văzute pe teren de către conducătorul de joc, acesta venind în ajutorul forului de specialitate pentru a lua măsuri acolo unde apar abateri de la regulamentul de desfășurare a competiției.

Dar ce au „spus" arbitrii în aceste rapoarte ? La Constanța, acolo unde Portul a jucat cu Progresul, arbitrul Nicolae Rainea a consemnat : **„Teren foarte bun de joc cu toate anexele". „Teren, plase steaguri regulamentare"** scrie arbitrul V. Grigorescu, din Craiova, despre stadionul din Giurgiu. Despre anexe, despre securitatea jucătorilor la ieșirea din teren, nimic. Dar să continuăm a consemna și alte aprecieri la fel de „riguroase, precise și... succinte". Stadion Metalul București : **„teren, plase, steaguri regulamentare"** scrie Zaharia Drăghici — Constanța ; stadionul din Oltenița : **„Teren foarte bun"** — consemnează V. Gligorescu — Ploiești ; la Pașcani, arbitrul V. Liga — Galați, notează doar atît : **„Bună".** Ce-o fi bună, gluma ? Terenul, nu credem, fiindcă nu se acordă cu... bună. Anexele iar nu pot fi... bună. La Tîrgoviște, N. Petriceanu din București consemnează : **„Regulamentare"** ; la Craiova, C. Ghemigean — București, scrie **„Regulamentar".**

Să nu mai lungim vorba, să spunem doar că asemenea aprecieri am mai întîlnit și în rapoartele completate de arbitrii Gh. Miclos din București, A. Crișan din Arad, V. Topan din Cluj. Indiferent că e vorba de terenul din Oradea, din Anina, din Lugoj sau din Bistrița. Peste tot întîlnești doar atît : **„Bine", „Bun", „Regulamentar"** sau **„În ordine".** În nici un raport nu am găsit mai mult. Nici un cuvînt de laudă la adresa organizatorilor pentru un vestiar curat, pentru un duș necesar etc. Dar să tragi cu tunul și în toate rapoartele n-ai să găsești nici un cuvînt de repros la adresa bazei sportive, nici că vestiarele sînt prea departe de teren, nici că instalațiile sanitare în multe locuri ar putea fi sigilate de Sanepid, nici că oaspeților dacă au îndrăznit să ceară li s-a oprit apa caldă. **După rapoartele arbitrilor înseamnă că gospodarii pot sta liniștiți, că totul e în ordine.** Și starea terenurilor, și a instalațiilor anexă, și a gardului împrejmuitor, și a tunelului de ieșire a jucătorilor și arbitrilor, totul e „Bună", cum spunea un arbitru.

Constantin ALEXE

CAMPIONATUL DE TINERET — REZERVE, O COMPETIȚIE UTILĂ, DAR...

Cineva a aruncat o vorbă, cei mai comozi dintre antrenori au preluat-o în dorința de a torpila o întrecere deosebit de importantă — PRIN UTILITATEA EI — în angrenajul competițional al fotbalului nostru de performanță. **„Timp pierdut de pomană, bani cheltuiți în zadar cu acest campionat de tineret-rezerve",** au concluzionat ei, pe cît de sentențios, pe atît de pripit, la sfîrșitul anului trecut, cu prilejul unei discuții la tema în zilele consfătuirii tehnicienilor noștri.

Cît de nefondat a fost acest punct de vedere, născut dintr-o ignorantă totală a cerințelor privind baza de performanță a fotbalului, vin s-o demonstrez, în primul rînd, REZULTATELE REALIZATE LA SFÎRȘITUL UNEI ETAPE DE EXPERIMENT, DUPĂ PATRU ANI CÎT AU TRECUT DE LA PRIMA EDIȚIE.

Firește, nu în cifre sau titluri s-au apreciat, anual, recoltele competiției la care ne referim, CI PRIN NUMĂRUL JUCĂTORILOR TINERI, ÎN MAJORITATEA LOR REALE TALENTE, FURNIZAȚI ESALONULUI PRIM AL FOTBALULUI ROMÂNESC — DIVIZIA A.

Într-adevăr, aici, în acest campionat al echipelor de tineret-rezerve s-au pregătit și rodat juniori cu reale perspective de dezvoltare, ca **Iordănescu, Tătaru, Cristache, Naom, Acîenei** (Steaua) **Broșovschi, Sima** (U.T.A.), **Ștefan, Moldovan, Crețu, Fanea Lazăr** („U" Cluj), **Hajnal, Bölöni, Fazekas** (A. S. Armata Tg. Mureș), **Iordache, Costaș, Simionaș,** (Politehnica Iași), **Catargiu, Pană, Florea, Sînăuceanu** (Sport Club Bacău), **Oprea, Niculescu, Tacoi, Boșoteanu, Donose, Bălan,** (Universitatea Craiova), **Sătmăreanu II** (fost la Crișu) ș.a.m.d

Unii dintre aceștia, ca **Dumitru, Tătaru, Broșovschi,** de pildă, și-au făcut un stagiu mai scurt, așteptînd destul de puțin în anticamera Diviziei A, cei mai mulți, însă, aici au „crescut", la campionatul de tineret rezerve și-au realizat ACLIMATIZAREA CU PUBLICUL, CU MARILE STADIOANE ALE ȚĂRII pe care au evoluat duminică de duminică în deschidere la partidele seniorilor.

Ce-ar fi devenit, ne întrebăm, unde ar fi poposit de exemplu, fotbaliști ca **Acîenei, Ștefan, Costaș, Catargiu, Simionaș** dacă n-ar fi existat pentru ei această treaptă competițională intermediară între juniori și Divizia A, întrucît nu toți briază de timpuriu ca, de pildă, rapidistul **Dumitru.** Prima treaptă ar reprezenta vîrsta copilăriei în fotbal, iar cea de a doua anii de deplină maturitate.

Mai devreme sau mai tîrziu, cu toții ar fi intrat în anonimat, înghițiți de formațiile de categorie inferioară, de unde, de regulă, REVENIREA se efectuează mai greu, promovarea în aceste situații ținînd mai mult de domeniul întîmplării, al accidentalului, și mai puțin de cel al normalului, al firescului.

Firesc s-au desfășurat lucrurile pînă acum, numai la acele secții de fotbal, **Steaua, Sport Club Bacău, „U" Cluj, Universitatea Craiova, Politehnica Iași,** care, după cum reiese și din lista prezentată mai sus, AU PUS MARE PREȚ PE CREȘTEREA ELEMENTELOR DIN PEPINIERA PROPRIE. Conștienți de faptul că PARTICIPAREA ÎN CAMPIONATUL DE TINERET-REZERVE NU TREBUIE SĂ CONSTITUIE UN SCOP ÎN SINE, CI O MODALITATE DE A PREGĂTI JUCĂTORI PENTRU „ECHIPA MARE", respectivele secții, respectivii antrenori **(Ștefan Onisie, Gheorghe Constantin, Vasile Băluțiu, Constantin Rădulescu, Gheorghe Nuțescu, Emil Avasilichioaie)** au avut înțelepciunea de a privi lucrurile în perspectiva lor și, iată, cum strădaniile lor au fost în final răsplătite.

Discutînd cu aceștia, am putut desprinde și principalele elemente care au stat la baza remarcabilelor lor rezultate. Mai toți dintre ei ne-au vorbit despre SELECȚIA ATENTĂ, RIGUROASĂ, a celor mai bune elemente din cadrul propriilor centre de juniori, despre ASIGURAREA UNEI INSTRUIRI SUPERIOARE, printr-un volum de muncă crescut, printr-o permanentă individualizare pentru îmbunătățirea procedeelor tehnico-tactice, ca și pentru dezvoltarea calităților fizice de bază, ne-au vorbit, în sfîrșit, despre relele folosase cu care se alege formația de tineret din SĂPTĂMÎNALUL CONTACT CU ECHIPA DE SENIORI, parteneră de antrenament, de jocuri amicale, de verificare. Procedeul e des uzitat și la marile cluburi străine, și, personal, ne-am convins, cu puțini ani în urmă, cît de STIMULATIV s-a dovedit a fi pentru tinerii jucători ai Benficăi un astfel de antrenament efectuat cot la cot cu **Eusebio, Simoes, Graca, Coluna, Torres, „Asemenea antrenamente în comun** — ne spunea Otto Gloria, pe atunci directorul tehnic al Benficăi **— au loc, la noi, de două, trei ori pe săptămînă".**

Dar, desigur, sînt multiple și variate metodele și mijloacele de realizare ale unei temeinice pregătiri pentru fotbalistul talentat, aflat la vîrsta adolescentină. Și la noi, după cum am văzut, sînt antrenori pricepuți și animați de dorința de a face ceva în această direcție. Numai că, din păcate, ei întrunesc încă o minoritate. Colegii lor, cei mai mulți, **se complac în a presta la acest eșalon un lucru de mîntuială, lipsit de orice perspectivă.**

Da, de la tehnicienii comozi provin și acele sentințe — despre inutilitatea competiției în care sînt angrenate și... echipele lor F. R. Fotbal n-a împărtășit, după cîte știm, dimpotrivă, acest nesănătos punct de vedere. Ce ar fi dacă organul ei tehnic, respectiv Colegiul central al antrenorilor, ar revizui, împreună cu secțiile de fotbal... interesate, lista antrenorilor care funcționează pe lîngă echipele noastre de tineret. Căci nimic, nici un lucru, oricît de insignifiant ar fi el, nu poate fi dus, niciodată la bun sfîrșit, atîta vreme cît nu ești convins că este folositor să-l realizezi...

G. NICOLAESCU

TREI, DIN CEI MULȚI CARE AU TRECUT PRIN ANTICAMERA DIVIZIEI A : IORDĂNESCU, SIMIONAȘ ȘI BROȘOVSCHI